

blev fremdraget i Anledning af en Bevilling, der findes paa Budgettet, til et nyt samlet Register til Lovtidenden for de nu forløbne 30 Aar. Det er jo en Sag, som tidligere har foreligget for Tinget. For de første 12 Aar blev der givet Bevilling til et saadant Registers Tilvejebringelse — Lovtidenden begyndte jo 1871 — altsaa fra 1871—1884. For et Par Aar siden blev der stillet et nyt Forslag om Tilvejebringelse af et samlet Register for de da forløbne 25 Aar, men efter Forhandlingen her i Salen udsattes det — i Overensstemmelse med de Udtalelser, som faldt — til at komme frem saaledes, at Registeret skulde omfatte Aarene indtil 1900, og saaledes, at Forslaget kunde komme frem paa indeværende Aars Finanslov. Det er det, der er sket, og jeg er altsaa ved at stille Forslag derom ganske i Overensstemmelse med dette Tings tidligere Udtalelser, og jeg skal varmt anbefale Bevillingen. Dermed vil jeg ikke have sagt, at det, som det ærede Medlem fremdrog angaaende et ganske andet Formaal, nemlig at tilvejebringe en Standard-Udgave af vor hele gældende Ret, ikke ogsaa kan have sin Interesse. Det kommer blot ikke i Modstrid med dette, som har det meget beskednere Formaal at skaffe et Register til Veje, som gør Lovtidenden fra 1871—1900 brugbar, uden at man skal spille alt for megen Tid med at søge de paagældende Lovbestemmelser frem.

Om det andet Punkt, det ærede Medlem fremdrog, skal jeg bemærke, at jeg troede først, det var det ærede Medlems Mening, at der skulde skaffes en for praktiske Formaal og maaske ogsaa til Dels for de studerende koncentreret Samling til Veje i Lighed med den, som Normændene i alt Fald til en vis Tid have brugt, den saakaldte Mejlænderske Samling, og saaledes som Svenskerne bruge endnu den Dag i Dag, en Samling i et Bind af hele den gældende Ret, „Sveriges Rikes Lag“, et Bind, som saa naturligvis fornys hvert eller hvert andet Aar. Noget saadant tror jeg turde være ret praktisk, men det er vel nok ogsaa ganske klart, at det maatte blive en Privatsag. Er der Trang til noget saadant, vil Sagen sikkert ogsaa gribes af de private. Men det var, erfarede jeg i Udtalelsernes Løb, det ærede Medlems Mening, at den Samling, der var Tale om, skulde være noget ganske andet, det skulde være, hvad jeg før kaldte en Standardudgave af den hele gældende Ret med Optagelse af alle ophævede Lovbestemmelser, hvilke i den summariske Udgave, jeg nys

omtalte, som forekommer i Sverige og Norge, ikke ere medtagne. De skulde altsaa medtages, om end med andet Tryk, og man skulde altsaa gaa længere tilbage end til Kristian den Femtes Danske Lov af 1683, uden at det i den Henseende blev mig helt klart, hvor langt det ærede Medlem mente, man skulde gaa tilbage. Hvor man nu end vilde sætte Grænsen, vilde et saadant Arbejde være meget betydeligt, Resultatet vilde blive mange Bind, som saa naturligvis maatte fortsættes Aar for Aar. Resultatet vilde blive, at det vilde kræve mange Aar, og at det vilde kræve mange meget kvalificerede Kræfter — blandt andet for at afgøre det mange Gange vanskelige Spørgsmaal, om en foreliggende Lovbestemmelse endnu er gældende — og endelig vilde det kræve mange Penge. Et saadant Arbejde kan ganske vist ikke tænkes sat i Gang fra privat Side, thi det vilde ikke finde en tilstrækkelig Kundekreds, det maatte blive en Statsopgave, men det vilde da høre til disse Nybegyndelser, som jeg under de nuværende Forhold antager, at man ikke let vilde kunne faa Tilslutning til, og som jeg derfor mener maa hvile til bedre Tider — hvor sund og hvor tiltalende Tanken end kan være — ogsaa af den Grund, at vi for Øjeblikket staa i en Kodifikationsperiode. Jeg har allerede omtalt Kodifikationen eller Nyordningen af hele Retsplejen, har ogsaa berørt det andet Punkt, som er paa Tale, at Straffeloven skulde undergives en helt ny Kodifikation, og jeg erindrer om, at der ogsaa fra meget vægtige Sider er fremkommet Ønske om, at man skulde tænke paa i Overensstemmelse med, hvad Tyskland har gjort, at kodificere den hele Civillovbog eller i alt Fald væsentlige Sider deraf. Jeg tror, at inden man er kommen til en Slags Afslutning paa disse Punkter, vil det ikke være rigtigt at optage den Tanke, det ærede Medlem har fremsat, som Statsopgave, og derfor tror jeg ikke, at denne Tanke bør lægge Hindringer for den meget beskednere Opgave, her er Tale om, at tilvejebringe et brugbart Register til Lovtidenden, som jo begynder i 1871, og hvortil det nødvendigt maatte slutte sig.

Der er ikke flere Spørgsmaal, som særlig have været rettede til mig.

Landbrugsministeren (Fruis): Jeg skal begynde med at omtale den af det ærede Medlem for Aalborg Amts 3die Valgkreds (J. H. Jensen) berørte Fiskerisag, som ogsaa den højtærede Justitsminister har berørt for sit Vedkommende. Jeg skal